

Poznań 2011 FESTIWAL baroque

5-21 XI 2011

www.poznanbaroque.pl

Idea

Poznań Baroque 2011

W ciągu ostatnich kilkunastu lat Poznań stał się zauważalnym na mapie Europy ośrodkiem muzyki barokowej. Nie tylko z uwagi na działalność orkiestry Arte dei Suonatori oraz zainicjowane i realizowane w Poznaniu festiwale (m.in. „Muzyka dawna persona grata”, „Festiwal Barokowych Smyczków i Strun”, „Poznań Vivaldi Days”), ale przede wszystkim ze względu na oryginalną filozofię, na której wszystkie te przedsięwzięcia zostały zbudowane. Opiera się ona współpracy młodych polskich wykonawców z wielkimi postaciami świata muzyki dawnej. Chociaż dzisiaj taka formuła artystyczna wydaje się czymś zupełnie naturalnym, jest częścią naszej muzycznej codzienności, pod koniec lat dziewięćdziesiątych dwudziestego wieku była przełamaniem pewnej bariery, wprowadzeniem polskich artystów na scenę międzynarodową jako pełnoprawnych twórców.

Z perspektywy czasu, za najistotniejszą cechę poznańskich inicjatyw należy uznać zbudowanie głębokich i trwałych relacji pomiędzy muzykami z Polski oraz z innych stron świata. Efekty współpracy możemy podziwiać na scenach koncertowych i festiwalowych, w czasie niezliczonych transmisji radiowych, wreszcie na płytach wydawanych przez słynne wytwórnie fonograficzne.

Trudno byłoby znaleźć w Polsce znaczące wydarzenia w dziedzinie muzyki barokowej, które w mniejszym czy w większym stopniu nie odnosiłyby się do tego, co działo się w Poznaniu. Można by długo opowiadać o płytach, które zostały nagrane jako rozwinięcie poznańskich projektów festiwalowych, o znakomitych muzykach, którzy pod wpływem poznańskich doświadczeń zmieniali radykalnie kierunek swoich artystycznych poszukiwań, o niezwykłych talentach, które tutaj nabierały doświadczenia i zaczynały swoje wielkie kariery, wreszcie o artystach, którzy zainspirowani wizjonerską odwagą poznaniaków decydowali się na zakładanie własnych orkiestr, programowanie własnych sezonów koncertowych, organizowanie własnych festiwali.

Większość tych wykonawców znamy w Poznaniu wyłącznie ze współpracy z muzykami polskimi. Polska Prezydencja to zatem doskonała okazja, by zaprosić ich z zespołami i orkiestrami. Wszystkim tym wykonawcom poznańskie i polskie środowisko muzyki dawnej zawdzięcza bardzo dużo, ale nie musimy mieć kompleksów – każdy z zespołów, które pojawiają się w Poznaniu jest w pewnym sensie także naszym dłużnikiem.

Część artystów przyjedzie do nas z przygotowanymi już wcześniej programami. Część, nawiązując do filozofii poznańskich festiwali, przygotowuje swoje programy na miejscu, a ich pracę będziemy mogli obserwować w czasie otwartych dla publiczności prób. Poznań Baroque 2011 to symboliczne podsumowanie i zamknięcie pewnej epoki, ale również, taką mamy nadzieję, zapoczątkowanie kolejnej, bardziej inspirującej, fascynującej i nieprzewidywalnej.

Program

Sobota, 5 listopada

Koncert 1

Aula UAM 18:00

Wykonawcy:

Arte dei Suonatori
Aureliusz Goliński – skrzypce, koncertmistrz

Program:

Georg Muffat (1653 – 1704)
Sonata nr 5 G-dur ze zbioru „Armonico Tributo”
Allemanda Grave, Adagio, Fuga, Adagio, Passacaglia Grave

Georg Philipp Telemann (1681 – 1767)
Völker-Ouverture B-dur na smyczki i basso continuo
TWV 55:B5
Ouverture, Menuet I (alternativement) / Menuet II, Doucement, Les Turcs, Les Suisses. Grave / Viste, Les Moscovites, Les Portugais. Grave / Viste, Les Boiteux (alternativement), Les Coureurs

- przerwa -

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)
III Suita Orkiestrowa D-dur BWV 1068
Ouverture, Air, Gavotte I, Gavotte II, Bourrée, Gigue

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)
Concerto grosso op. 6 nr 10 d-moll HWV 328
Ouverture - Allegro, Air - Lentement, Allegro, Allegro, Allegro moderato

Johann Sebastian Bach
Contrapunctus XIX a 3 Soggetti z „Die Kunst der Fuge” BWV 1080

Koncert 2

Aula UAM 21:00

Wykonawcy:

Andreas Arend – lider, teorba
Celine Sheen – sopran
Marek Rzepka – bas
Holland Baroque Society

Program:

Dietrich Becker (1623 – 1679)

Sonata i Suita nr 6 na dwoje skrzypiec i basso continuo
(1. Theil Zweistimmiger Sonaten und Suiten, Hamburg 1674)

Maurizio Cazzati (1616 – 1678)
Silentium. Sopra le parole della cantica, Adiuvo vos filiae sion, ne vigilare faciatis dilectam
(Motetti a voce sola...libro ottavo, op. 65, Bologna Giacomo Monti 1678)

Samuel Scheidt (1587 – 1654)
Pavana à 4

Alessandro Grandi (1586 – 1630)
O quam tu pulchra es

Marco Ucellini (ok. 1603 – 1680)
Aria quinta sopra la Bergamasca

Heinrich Schütz (1585 – 1672)
Nachdem ich lag in meinem öden Bette

Lässt Salomon sein Bette nicht umgeben

- przerwa -

Giovanni Girolamo Kapsberger (ok. 1580 – 1651)
Nigra sum
(Libro primo di motetti passegiate, 1612)

Giovanni Perluigi di Palestrina (ok. 1525 – 1594)
4 Motetti del canticum canticorum:
Nigra sum
Surgam
Vulnerasti cor meum
Quae est iste

Giovanni Battista Bononcini (1670 – 1747)
Sonata na dwoje skrzypiec i basso continuo

Dietrich Buxtehude (ok. 1637 – 1707)
Kantata „Ich suchte des Nachts” na sopran, baryton, 2 skrzypiec, wiolę i basso continuo BuxWV 50

Niedziela, 6 listopada

Koncert 1

Aula UAM 19:00

Wykonawcy:

Wrocławska Orkiestra Barokowa

Jarosław Thiel – dyrygent

Program:

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)
I Symfonia C-dur op. 21
I. Adagio molto; Allegro con brio
II. Andante cantabile con molto
III. Minuetto: Allegro molto e vivace
IV. Adagio; Allegro molto e vivace

Ludwig van Beethoven
V Symfonia c-moll op. 67
I. Allegro con brio
II. Andante con moto
III. Allegro
IV. Allegro

Wtorek, 8 listopada

Koncert 1

Aula Nova 19:00

Wykonawcy:

Il Tempio Armonico
Davide Monti – skrzypce, solista
Alberto Rasi – wiolonczela, kierownictwo artystyczne
Giuseppe Cabrio, Margherita Zane – skrzypce
Krishna Nagaraja – altówka
Riccardo Coelati Rama – violone
Lorenzo Feder – klawesyn
Maria Christina Cleary – arpa doppia

Program:

Evaristo Felice dall'Abaco (1675 – 1742)
Concerti à più Istrumenti

Koncert F-dur op. 6 nr 3
Adagio, Allegro – Adagio, Presto e Spiccato

Koncert C-dur op. 6 nr 10
Allegro, Largo, Allegro

Koncert G-dur op. 6 nr 5
Allegro è Vivace Assai, Aria Adagio Cantabile, Allegro

- przerwa -

Antonio Vivaldi (1678 – 1741)
Le Quattro Stagioni

Koncert e-moll „La Primavera” op. 8 nr 1 RV 269 *Allegro, Largo e pianissimo sempre, Allegro: Danza pastorale*

Koncert g-moll „L’Estate” op. 8 nr 2 RV 315 *Allegro non molto, Adagio – Presto, Presto*

Koncert F-dur „L’Autunno” op. 8 nr 3 RV 293 *Allegro, Adagio, Allegro*

Koncert f-moll „L’Inverno” op. 8 nr 4 RV 297 *Allegro non molto, Largo, Allegro*

Środa, 9 listopada

Koncert 1

Aula Nova 19:00

Wykonawcy: Il Tempio Armonico Davide Monti – skrzypce, solista Alberto Rasi – wiolonczela, kierownictwo artystyczne

Powtórka koncertu z 8 listopada

Czwartek, 10 listopada

Koncert 1

Aula Nova 19:00

Wykonawcy: Orchestra Libera Classica Kiyomi Suga – flet traverso Hidemi Suzuki – wiolonczela, kierownictwo arty-styczne

Program: Joseph Haydn (1732 – 1809) Symfonia D-dur nr 6 „Le Matin” Hob. I: 6 Adagio – Allegro, Adagio – Andante, Menuetto, Finale: Allegro

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791) Koncert fletowy D-dur KV 314 Allegro aperto, Andante non troppo, Allegro

- przerwa -

Joseph Haydn Symfonia C-dur nr 7 „Le Midi” Hob. I: 7 Adagio – Allegro, Recitativo, Adagio, Menuetto, Finale: Allegro

Symfonia G-dur nr 8 „Le Soir” Hob. I: 8 Allegro molto, Andante, Menuetto, Presto „La Tempesta”

Piątek, 11 listopada

Koncert 1

Aula Nova 19:00

Wykonawcy: Orchestra Libera Classica Natsumi Wakamatsu – skrzypce Hidemi Suzuki – wiolonczela, kierownictwo arty-styczne

Program: Joseph Haydn (1732 – 1809) Symfonia d-moll nr 26 „Lamentatione” Hob. I: 26 Allegro con spirito, Adagio, Menuet – Trio

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791) Koncert skrzypcowy G-dur KV 216 Allegro, Adagio, Rondeau

- przerwa -

Wolfgang Amadeus Mozart Divertimento B-dur KV 137 Andante, Allegro di molto, Allegro assai

Joseph Haydn Symfonia Es-dur nr 43 „Merkury” Hob. I: 43 Allegro, Adagio, Menuetto, Finale: Allegro

Sobota, 12 listopada

Koncert 1

Aula UAM 18:00

Wykonawcy: Alison McGillivray – wiolonczela

Arte dei Suonatori Aureliusz Goliński – skrzypce, koncertmistrz

Program: Antonio Vivaldi (1678 – 1741) Concerto C-dur na smyczki i basso continuo RV 114 *Allegro, Adagio, Ciaccona*

Koncert wiolonczelowy a-moll RV 421 *Allegro ma non troppo, Andante, Allegro*

Koncert wiolonczelowy e-moll RV 409 *Adagio. Allegro alternatim, Allego-Adagio-Allegro-Adagio, Allegro*

Koncert op. 3 nr 11 d-moll na dwoje skrzypiec, wiolonczelę i basso continuo RV 565 *Allegro, Adagio spiccato, Allegro, Largo e spiccato, Allegro*

Johann Georg Pisendel (1687 – 1755) Sonata c-moll na smyczki i basso continuo *Largo, Allegro*

Wilhelm Friedemann Bach (1710 – 1784) Sinfonia F-dur Fk 67

Vivace, Andante, Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714 – 1788) Koncert wiolonczelowy A–dur Wq. 29 *Allegro, Largo mesto, Allegro*

Niedziela, 13 listopada

Koncert 1

Aula UAM 19:00

Wykonawcy: Les Ambassadeurs Alexis Kossenko - dyrygent Zefira Valova - solo skrzypce

Program: Koncert dla Augusta II Mocnego, króla Polski i elektora saskiego

Antonio Vivaldi (1678 – 1741) Concerto D-dur na skrzypce solo, 2 rogi, 2 obój, smyczki i basso continuo RV 562 *Andante/Allegro, Grave, Allegro*

Jan Dismas Zelenka (1679 - 1745) Uwertura z oratorium „I penitenti al Sepolcro del Redentore”

Adagio, Andante ma non troppo, Adagio

Johann Joachim Quantz (1697 – 1773) Concerto g-moll na 2 flety poprzeczne, orkiestrę i basso continuo QV 6:8 *Allegro, Amoroso (con sordini), Presto*

- przerwa - Johann David Heinichen (1683 – 1729) Concerto F-dur na 2 rogi, 2 flety poprzeczne, orkiestrę i basso continuo Seibel 233 *Allegro, Andante piuttosto un poco allegro, Presto*

Johann Georg Pisendel (1687 – 1755) Sonata c-moll na smyczki, 2 oboje i fagot *Largo, Allegro*

Georg Philipp Telemann (1681 – 1767) Concerto F-dur na skrzypce solo, 2 rogi, 2 flety poprzeczne, 2 oboje, fagot, smyczki i basso continuo *Presto, Corsicana, Allegrezza, Scherzo, Polacca*

Poniedziałek, 14 listopada

Koncert 1

Aula Artis 19:00

Wykonawcy: Génération Baroque Martin Gester - dyrygent

Program: Georg Friedrich Händel (1685 – 1759) Acis and Galatea HWV 49a (1718) Masque (serenata) w 1 akcie Libretto: John Gay i inni, wg „Metamorfoz” Owidiusza

Sinfonia Chorus: *Oh, the pleasure of the plains!*

Accompagnato (Galatea) Air (Galatea): *Hush, ye pretty warbling quire!*

Air (Acis): *Where shall I seek the charming fair?*

Recitative (Damon) Air (Damon): *Shepherd, what art thou pursuing?*

Recitative (Acis) Air (Acis): *Love in her eyes sits playing*

Recitative (Galatea) Air (Galatea): *As when the dove*

Duet (Galatea, Acis): *Happy we!*

Chorus: *Wretched lovers! Fate has past*

Accompagnato (Polyphemus) Air (Polyphemus): *O ruddier than the carry*

Recitative (Polyphemus, Galatea) Air (Polyphemus): *Cease to beauty to be suing*

Air (Corydon/Damon): *Would you gain the tender creature*

Recitative (Acis) Air (Acis): *Love sounds th’alarm*

Air (Damon): *Consider, fond shepherd*

Recitative (Galatea) Trio (Galatea, Acis, Polyphemus): *The flocks shall leave the mountains*

Accompagnato (Acis)

Chorus: *Mourn all ye muses!*

Solo (Galatea) & Chorus: *Must I my Acis still bemoan*

Recitative (Galatea) Air (Galatea): *Heart, the seat of soft delight*

Chorus: *Galatea, dry thy tears*

Wtorek, 15 listopada

Koncert 1

Aula Artis 19:00

Wykonawcy: Génération Baroque Martin Gester - dyrygent

Powtórka koncertu z 14 listopada

Środa, 16 listopada

Koncert 1

Aula Artis 19:00

Wykonawcy: Génération Baroque Martin Gester - dyrygent

Powtórka koncertu z 14 listopada

Koncert 2

Aula UAM 19:00

Wykonawcy: Sabine Devieilhe, sopran Anna Reinhold, mezzo-sopran Mélodie Ruvio, alt Nicholas Mulroy, tenor Arnaud Richard, baryton Les Ambassadeurs Alexis Kossenko – dyrygent

Program: Jean-Philippe Rameau (1683 – 1764) Anacréon (1754) Ballet en un acte, sur un livret de Louis de Cahuzac Ritournelle

Scena I Air (Anacréon) „Mirthes fleuris, naissants feuillages”

Scena II Récit (Chloé, Anacréon)

Scena III Air (Chloé) „Tendre Amour, vole à mon secours”

Scena IV Récit (Batile) Air (Batile) „des Zéphyrs, que Flore rappelle” Récit (Chloé, Batile) Air (Chloé) „Mille fleurs parfument les airs” Récit (Chloé, Batile) Annonce de la fête

Scena V Airs 1 & 2 pour les jeunes Théoniens et Théoniennes Air (Anacréon) „Des caprices du sort je crains peu les retours” Air pour les jeunes Théoniennes Récit (Anacréon, Chloé, Batile) Ariette (Batile) „Qu’Anacréon, dans ce séjour”

Scena VI Air pour les Bacchantes Gavottes 1 & 2 pour les Egipans et les Bacchantes Ariette (Chloé) „Quand l’amour enflamme nos coeurs” Pantomime pour Silène et deux Bacchantes

1er Air pour Silène et deux Bacchantes 2ème Air pour Silène et deux Bacchantes Ariette (Chloé) „L’Amour riant et sans bandeau” Tambourins 1 & 2 Trio „Chantons Bacchus” (Chloé, Batile, Anacréon) Contredanse

- przerwa -

Jean-Philippe Rameau Anacréon (1757) Acte de ballet ajouté aux *Surprises de l’Amour*, sur un livret de Gentil-Bernard

Ritournelle

Scena I Chœur „Règne, ô Divin Bacchus” & Air (Anacréon) Air (Anacréon) „Nouvelle Hébé, charmante Lycoris” Chœur „Règne, ô Divin Bacchus” Récit (Anacréon) Passepied pour Lycoris Air (Anacréon) „Point de tristesse” & Air pour les Ménades

Scena II Scène et chœur des Ménades (Anacréon, Ménades, Grande Prêtresse de Bacchus) „Quel bruit” Air (la Grande Prêtresse de Bacchus) „Cesse ton criminel hommage” Récit (Anacréon, la Prêtresse) Combat entre les Bacchantes, Lycoris et les Esclaves d’Anacréon

Scena III Récit (Anacréon)

Scena IV Sommeil Orage (Anacréon, Amour) „Qui m’éveille?” Récit (Anacréon, Amour) Air (Amour) „Avant ce jour c’était l’Amour” Air (Anacréon) „Le déclin de l’âge” Air (Amour) „L’infidèle, sur ses traces” Récit (Anacréon, Amour) Air (Amour) „Volez, Amours”

Scena V Récit & Chœur (Anacréon) „Sans Vénus et sans ses flammes” Sarabande pour Lycoris Entrée pour les Grâces, les Amours, les Plaisirs, les Ris et les Jeux Passepied

Scena VI Chœur des Ménades „Le chant d’Anacréon dans ces lieux nous rappelle” Récit (la Prêtresse, Anacréon) Ariette (Amour) „L’Amour est le dieu de la paix”

Pantomime
Gigue
Contredanse

Czwartek, 17 listopada

Koncert 1

Aula Artis 19:00

Wykonawcy:

Maria Keohane – sopran
Huw Daniel – skrzypce, koncertmistrz
Sebastian Philpott – trąbka
European Union Baroque Orchestra
Lars Ulrik Mortensen – dyrgent

Program:

„Joy and Sorrow unmasked”

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)

Kantata „Ah! Che troppo ineguali” na sopran i smyczki HWV 230 *[Recitativo]*, *[Aria]*

Georg Friedrich Händel

Concerto Grosso F-dur op. 6 nr 2 HWV 320 *Andante larghetto*, *Allegro*, *Largo*, *Allegro ma non troppo*

Georg Friedrich Händel (przypisywana; obecnie – G. B. Ferrandini)
Kantata religijna „Il Pianto di Maria” na sopran i smyczki HWV 234 *Recitativo*, *Cavatina*, *Recitativo (accompagnato) & Cavatina (reprise)*, *[Recitativo]*, *[Aria]*, *Recitativo (accompagnato)*, *[Aria]*, *Recitativo (accompagnato)*

- przerwa -

Giuseppe Torelli (1658 – 1709)

Sonata D-dur (G1) na trąbkę, smyczki i continuo *Andante*, *Allegro*, *Grave*, *Allegro*

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Koncert brandenburski G-dur nr 3 BWV 1048 *[Allegro moderato]*, *Allegro*

Johann Sebastian Bach

Kantata „Jauchzet Gott in allen Landen” na sopran, trąbkę i smyczki BWV 51 *Aria*, *Recitativo*, *Aria*, *Chorale*, *Alleluia*

Piątek, 18 listopada

Koncert 1

Aula Artis 19:00

Wykonawcy:

Tomasz Wesolowski – fagot
Jan Cizmar – lutnia

Tomasz Pokrzywiński – wiolonczela,
Joanna Boślak-Górniok – klawesyn
Marcin Świątkiewicz – organy

Arte dei Suonatori

Aureliusz Goliński – skrzypce, koncertmistrz

Program:

Johann Friedrich Fasch (1688 – 1758)

Koncert na basso continuo d-moll

Antonio Vivaldi (1678 – 1741)

Koncert fagotowy C-dur RV 472

Allegro non molto, *Andante molto*, *Allegro*

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Koncert na 2 klawesyny c-moll BWV 1060

Allegro, *Adagio*, *Allegro*

Antonio Vivaldi

Sinfonia na smyczki i basso contnuo RV 130

Largo molto, *Allegro ma poco andante*

Johann Friedrich Fasch

Koncert lutniowy d-moll FWV L:d1

Allegro, *Andante*, *Un poco allegro*

Antonio Vivaldi

Koncert podwójny g-moll na 2 wiolonczele, smyczki i continuo RV 531

Allegro, *Largo*, *Allegro*

Arcangelo Corelli (1653 – 1713) /

Francesco Geminiani (1687 – 1762)

Concerto grosso op. 5 nr 12 d-moll „La Folia”

Sobota, 19 listopada

Koncert 1

Aula Nova 19:00

Wykonawcy:

Maria Espada – sopran

Eduardo López Banzo – klawesyn,
kierownictwo artystyczne

El Ayre Espanol

Program:

José de Nebra (1702 – 1768)

Kantata religijna „Llegad, llegad, creyentes”

Recitado, *Aria cantable*, *Recitado*, *Aria*

Domenico Scarlatti (1685 – 1757)

Sonata d-moll K. 41

Sonata C-dur K. 86

„Estas de Escarlati; las podra el Sr. Dn. Joseph [de

Nebra] tocar donde gustare”

José de Nebra

Kantata religijna „Que contrario, Señor”

Recitado, *Aria cantable*, *Recitado*, *Aria*

- przerwa -

José de Nebra

Kantata religijna „Alienta fervorosa” (1727)

Recitado, *Aria*, *Recitado*, *Aria*

José de Nebra

Sonata e-moll

Allegro, *Correnta viva*, *Vivo*

José de Nebra

Kantata religijna „Entre cándidos, bellos”

Recitado, *Aria*, *Recitado*, *Aria*

Poniedziałek, 21 listopada

Koncert 1

Aula UAM 19:00

Wykonawcy:

Sabine Devieilhe, sopran

Anna Reinhold, mezzo-sopran

Mélodie Ruvio, alt

Nicholas Mulroy, tenor

Les Ambassadeurs

Alexis Kossenko – dyrygent

Program:

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)

Il Trionfo del Tempo e del Disinganno HWV 46a

Rzym 1707

Libretto: kardynał Pamphili

Sonata del Overtura

Część pierwsza

Aria (Bellezza): Fido specchio!

Recitativo (Piacere, Bellezza)

Aria (Piacere): Fosco genio

Recitativo (Tempo, Disinganno)

Aria (Disinganno): Se la Bellezza perde vaghezza

Recitativo (Piacere, Bellezza, Tempo, Disinganno)

Aria (Bellezza): Una schiera di piaceri

Recitativo (Tempo)

Aria (Tempo): Urne voi

Recitativo (Piacere)

Duetto (Bellezza, Piacere)

Recitativo (Disinganno, Bellezza)

Aria (Bellezza): Un pensiero nemico di pace

Recitativo (Disinganno, Piacere, Bellezza)

Aria (Tempo): Nasce l'uomo

Aria (Disinganno): L'uomo sempre

Recitativo (Piacere)

Sonata

Aria (Piacere): Un leggiadro giovinetto

Recitativo (Bellezza)

Aria (Bellezza): Venga il Tempo

Aria (Disinganno): Crede l'uomo

Recitativo (Tempo, Bellezza)

Aria (Tempo): Folle dunque

Recitativo (Disinganno, Tempo)

Quartetto (Bellezza, Piacere, Disinganno, Tempo):

Se non sei più ministro di pene

Część druga

Recitativo (Tempo)

Aria (Piacere): Chiudi i vaghi rai

Recitativo (Tempo)

Aria (Bellezza): Io sperai trovar nel vero

Recitativo (Piacere)

Aria (Piacere): Tu giurasti di mai non lasciarmi

Recitativo (Tempo)

Aria (Bellezza): Io vorrei due cori in seno

Recitativo (Disinganno, Bellezza)

Aria (Disinganno): Più non cura

Recitativo (Tempo)

Aria (Tempo): E ben folle quel nocchier

Recitativo (Bellezza)

Quartetto (Bellezza, Piacere, Disinganno, Tempo):

Se non sei più ministro di pene

Recitativo (Bellezza, Disinganno)

Aria (Piacere): Lascia la spina, cogli la rosa

Recitativo (Bellezza, Disinganno)

Aria (Bellezza): Voglio cangiar desio

Recitativo (Bellezza, Piacere, Disinganno)

Aria (Disinganno): Chi già fù del biondo crine

consigliero

Recitativo (Bellezza)

Aria (Bellezza): Ricco pino

Accompagnato (Bellezza)

Duetto (Disinganno, Tempo): Il bel pianto dell'aurora

Recitativo (Bellezza)

Aria (Piacere): Come nembo che fugge col vento

Recitativo (Bellezza)

Aria (Bellezza): Tu, del ciel ministro

Arte dei Suonatori

orkiestra grająca na instrumentach historycznych – Polska

Należy dziś do czołówki polskich orkiestr grających na instrumentach dawnych. Dzięki systematycznej, intensywnej pracy oraz artystycznym kontaktom z najwybitniejszymi muzykami europejskimi, amerykańskimi i japońskimi, orkiestra wypracowała swój własny, indywidualny styl wykonawczy, charakteryzujący się żywiołową, a jednocześnie głęboką ekspresją, pięknym, jednolitym brzmieniem oraz łatwością w przyswajaniu sobie różnych muzycznych idiomów estetycznych. W zgodnej opinii krytyków oraz publiczności orkiestra Arte dei Suonatori jest jednym z najciekawszych zjawisk na europejskiej scenie muzyki dawnej ostatnich lat.

Wydane przez nią płyty spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem międzynarodowej krytyki muzycznej i licznymi wyróżnieniami prasy muzycznej (Diapason d'Or, Gramophone Editor's Choice, Choc du Monde de la Musique, Luister 10, Classics Today, 10 de Repertoire, Classic CD, Goldberg, Classic, FM Magazine, BBC Music Magazine).

Zespół był głównym bohaterem wielu polskich festiwali muzyki dawnej. Za swoją działalność otrzymał Medal Młodej Sztuki oraz nagrodę TVP Kultura. Nominowany był do nagrody kulturalnej „Pegaza” oraz kilka razy przez tygodnik „Polityka” do nagrody Paszport w dziedzinie muzyki. W roku 2006 został wyróżniony prestiżową Nagrodą Artystyczną Miasta Poznania.

Wśród solistów i dyrygentów, z którymi orkiestra Arte dei Suonatori współpracowała, znajdują się m.in. Rachel Brown, Micaela Comberti, Kati Debretzeni, Martin Gester, Reinhard Goebel, Salomé Haller, Robert Hill, Roberta Invernizzi, Maria Kehane, Alexis Kossenko, Barthold Kuijken, Dan Laurin, Eduardo López Banzo, Davitt Moroney, Hille Perl, Alice Piérot, Alberto Rasi, Allan Rasmussen, Bolette Roed, Hidemi Suzuki, Ryo Terakado, Matthew White, Aline Zylberajch, Magali Léger, Rachel Podger, Daniel Sepec, David Plantier, Iestyn Davies, Chiara Banchini, Stefano Montanari.

Orkiestra nagrywa dla wytwórni Channel Classics (Holandia), BIS Records (Szwecja) oraz Alpha (Francja).

10

Holland Baroque Society

Holandia

„Autentyczność” to pierwsze skojarzenie, które przychodzi na myśl w związku z Holland Baroque Society. Nie tylko z powodu historycznej adekwatności, do której zespół dąży, ale również z powodu nietypowego podejścia do praktyki muzycznej. Programy to mieszanka zapomnianych skarbów i ponadczasowych pomników baroku, jak również dźwiękowe laboratorium eksperymentujące z muzyką ludową, współczesną, a nawet popularną.

Holland Baroque Society nie ma stałego dyrektora. Zamiast tego, orkiestra posiada zarząd artystyczny, w skład którego wchodzi jego cztery założycielki: Esther van der Eijk, Judith Steenbrink, Lidewij Van der Voort i Tineke Steenbrink. Cztery panie wymyślają programy i angażują do ich realizacji liderów muzycznych.

Holland Baroque Society jest powszechnie doceniane nie tylko za odświeżające podejście do muzyki i piękne brzmienie, ale również za wyjątkową energię pochodzącą z inspirujących relacji pomiędzy artystami oraz całym zespołem i wykonywaną muzyką. Zespół nagrywa dla holenderskiej wytwórni Channel Classics.

Andreas Arend

lutnia, kierownictwo artystyczne – Niemcy

Edukację muzyczną zaczynał od gitary i wiolonczeli. Tajników gry na lutni uczył się u Nigela Northa i Elizabeth Kenny. Jego repertuar obejmuje muzykę od wczesnego renesansu do późnego baroku.

Andreas koncertuje jako solista i członek wielu orkiestr i zespołów muzyki dawnej, między innymi : Arte dei Suonatori, Akademie für Alte Musik Berlin, Les Amis de Philippe, Cordarte, Holland Baroque Society, oraz jego własny Artemision Ensemble. Brał udział w wielu sesjach nagraniowych. Andreas Arend jest także kompozytorem i działalność w tym zakresie poświęca coraz więcej uwagi.

11

Marek Rzepka

bas – Polska/Niemcy

Studiował śpiew w Krakowie i w Dreźnie. Szeroki repertuar artysty sięga od dzieł historycznych po współczesne kompozycje z gatunku opery, oratorium i pieśni. Śpiewał utwory Lottiego i Zelenki pod kierunkiem Andrew Parrotta, bachowską „Kantatę o kawie” z Akademie für alte Musik Berlin. Występował ze Stevenem Stubbssem, Helmutem Rillingiem, Ludgerem Rémyem i Eduardem Lópezem Banzo.

Marek Rzepka koncertuje regularnie z Balthasar Neumann Ensemble pod dyrekcją Thomasa Hengelbrocka. Uczestniczył w przedstawieniach opery Monteverdiego „Il ritorno D’Ulisse in patria” w Brukseli oraz we Francji, Luksemburze, Australii, USA i Kanadzie. Oprócz działalności artystycznej prowadzi klasę śpiewu w Akademii Muzycznej w Dreźnie oraz w Akademii Muzycznej w Krakowie.

Wrocławska Orkiestra Barokowa

Polska

Orkiestra debiutowała w październiku 2006 roku. Jest jedynym w Polsce zespołem filharmonicznym, grającym na instrumentach historycznych. Repertuar Orkiestry obejmuje utwory od wczesnego baroku do wczesnego romantyzmu, od kompozycji kameralnych po wielkie dzieła oratoryjne. Orkiestra szybko osiągnęła poziom artystyczny doceniony przez krytykę muzyczną i owocujący zaproszeniami do udziału w prestiżowych polskich i europejskich festiwalach, transmisjach radiowych, nagraniach płytowych oraz do występów z czołowymi polskimi chórami. Współpracuje także z największymi sławami światowej sceny muzyki dawnej – gośćmi zespołu byli m.in. Jaap ter Linden, Paul McCreech, Peter Van Heyghen, Andreas Spering, Christian Curnyn, Simone Kermes, Olga Pasiecznik, Daniel Taylor, Barbara Maria Willi, Cantus Cölln, a także gwiazda Metropolitan Opera, Aleksandra Kurzak. Od początku działalności Orkiestry jej dyrektorem artystycznym jest wiolonczelista, Jarosław Thiel.

Debiutancka płyta Wrocławskiej Orkiestry Barokowej, z symfonią czeskich klasyków Kořelucha, Rejchy i Voriška, wyróżniona została dwoma nominacjami do nagrody Fryderyk 2010.

Jarosław Thiel

dyrygent – Polska

Absolwent poznańskiej „Szkoły Talentów”. Studiował grę na wiolonczeli na Akademiach Muzycznych w Poznaniu i Łodzi. Od 1997 roku w swojej działalności artystycznej skupia się przede wszystkim na problematyce historycznych praktyk wykonawczych.

Uczestniczył w kursach mistrzowskich w Dresdner Akademie für Alte Musik (Christine Kyprianides) i podjął studia podyplomowe na Universität der Künste w Berlinie w klasie wiolonczeli barokowej Phoebe Carrai i Markusa Möllenbecka (dyplom z wyróżnieniem).

Współpracował z najważniejszymi polskimi zespołami muzyki dawnej; jest również bardzo aktywny na scenie niemieckiej. Koncertuje między innymi z zespołami, takimi jak Akademie für Alte Musik Berlin czy Lautten Compagny.

Występuje także regularnie jako solista i kameralista. Jarosław Thiel prowadzi klasę wiolonczeli barokowej na Akademii Muzycznej we Wrocławiu i podczas Letniej Akademii Muzyki Dawnej w Lidzbarku Warmińskim.

W 2006 roku został zaproszony do współpracy z Wrocławską Orkiestrą Barokową jako jej dyrektor artystyczny.

14

Il Tempio Armonico

Włochy

Zespół powstał w 1999 roku z zamiarem wykonywania repertuaru orkiestrowego XVII i XVIII wieku. Muzycy grają na instrumentach oryginalnych bądź ich kopiach. Starają się przy tym czynić użytek z możliwie szerokiej wiedzy praktycznej, teoretycznej, historycznej i estetycznej. Il Tempio Armonico dąży do odtworzenia oryginalnego brzmienia muzyki i jej naturalnej żywołości.

Wśród wykonawców, z którymi współpracowała orkiestra, znajdują się: Ton Koopman, Roberta Invernizzi, Gabriele Cassone, Angelo Manzotti, Emma Kirkby, Martin Oro, a także Coro Nacional de España.

Il Tempio Armonico odkrył dla współczesności wielkiego, a niemal zupełnie zapomnianego muzyka z Werony – Evarista Felice Dall'Abaco (1675-1742). Zespół wielokrotnie wykonywał na koncertach, a następnie nagrał wszystkie dzieła instrumentalne tego twórcy. W 2003 roku ukazała się płyta „Concerti a Quatro da chiesa (op. II)” wydana w Austrii przez ORF, w 2006 roku płyta „Concerti a più instrumenti (op. V)” wyprodukowana dzięki pomocy Masi Foundation i wydana przez wytwórnię Stradivarius, a w roku 2008 ukazała się trzecia płyta „Concerti a più instrumenti (op. VI)” (Stradivarius). W roku 2010 zespół wydał płytę zawierającą słynne „Cztery pory roku” A. Vivaldiego, nagrane w wersji kameralnej.

Alberto Rasi

wiolonczela, kierownictwo artystyczne – Włochy

Alberto Rasi urodził się w Weronie i do dzisiaj jest związany z tym miastem. Po zakończeniu nauki gry na kontrabasie oraz kompozycji zaczął studiować grę na violi da gamba i violone w Schola Cantorum w Bazylei u Jordiego Savalla oraz w Konserwatorium Genewskim u Arianne Maurette.

W 1978 roku zaczął profesjonalnie grać na violi da gamba i violone, występując i nagrywając z tak znanymi zespołami, jak Amsterdam Baroque Orchestra, I Sonatori della Gioiosa Marca, Hesperion XXI.

W 1992 został dyrektorem muzycznym zespołu i nagrał szereg płyt dla mediolańskiej wytwórni płytowej Stradivarius, a później także dla szwajcarskiego DIVOX-u.

Zdobył wiele wyróżnień międzynarodowej prasy muzycznej (m.in. „Diapason d’Or”, „10 de Repertoire”), a w roku 2007 Midem Classical Award w kategorii Muzyka Dawna.

Obecnie uczy gry na violi da gamba i prowadzi projekty orkiestrowe w Konserwatorium w Weronie. W 1999 roku stworzył Il Tempio Armonico – Orkiestrę Barokową Miasta Werony.

15

Davide Monti

skrzypce barokowe – Włochy

Davide Monti to skrzypek nietypowy, mniej zainteresowany wirtuozerią i techniczną pirotechniką, a bardziej wykorzystaniem swego instrumentu do szeroko rozumianej komunikacji. Wykonawczą wszechstronność i charyzmę zawdzięcza indywidualnemu i eklektycznemu wykształceniu, a także współpracy z uznanymi w świecie muzykami i zespołami (T. Koopman, M. Radulescu, L. U. Mortensen, G. Garrido, D. Fasolis, E. Kirkby, R. Invernizzi, EUBO).

Z równą pasją i satysfakcją pracuje w małych formacjach (duet Arpara, zespół Il Falcone, Accademia Strumentale Italiana), jak i w orkiestrach, z którymi występuje jako lider i solista (Il Tempio Armonico, Ensemble Elyma, Musica Reservata, Cappella S. Giustina).

Jego poszukiwania estetyczne koncentrują się na improwizacji i retoryce muzycznej, które stanowią najważniejsze aspekty wykonawstwa historycznego.

Davide Monti gra na anonimowym włoskim instrumencie z początku XVIII wieku, wypożyczonym dzięki uprzejmości rodziny Paternostro.

16

Orchestra Libera Classica

orkiestra grająca na instrumentach historycznych – Japonia

Orchestra Libera Classica to grupa muzyków grających na instrumentach historycznych, która skupia swoje zainteresowania na repertuarze klasycznym. Została założona w roku 2001 przez światowej sławy wiolonczelistę Hidemiego Suzuki. Słowo „libera” w nazwie zespołu wyraża intencję Suzukiego, by w muzyce klasycznej, uważanej często za formalną i schematyczną, poszukiwać jak najdalej idącej swobody wykonawczej oraz interpretacyjnej. Wśród członków zespołu są nie tylko Japończycy, ale również muzycy z Włoch, Francji, Holandii czy Hiszpanii, których Hidemi Suzuki poznawał na różnych etapach swojej kariery. Głównym nurtem działalności orkiestry jest odkrywanie na nowo symfoniki Józefa Haydna, ale w programach koncertów i płyt zespołu obecna jest muzyka innych kompozytorów XVIII i początków XIX wieku. Wśród występujących z orkiestrą solistów byli między innymi Stanley Hoogland, Kristian Bezuidenhout i Teunis van der Zwart. W rolę solistów wcielali się także członkowie orkiestry: Natsumi Wakamatsu, Kiyomi Suga oraz jej dyrygent. Niemal wszystkie koncerty zespołu były nagrywane na żywo i zostały opublikowane przez wytwórnię płytową „Arte dell’Arco”.

JAPAN FOUNDATION

ORCHESTRA LIBERA CLASSICA

Hidemi Suzuki

wiolonczela, kierownictwo artystyczne – Japonia

Hidemi Suzuki urodził się w Kobe. Ukończył szkołę muzyczną Toho Gauken w Tokio, a potem uczył się tam muzyki kameralnej i orkiestrowej. Studiował wiolonczelę i dyrygenturę. W 1984 roku, dzięki stypendium rządu japońskiego, Suzuki wyjechał do Holandii, by studiować u Annera Bijlsmy w Królewskim Konserwatorium w Hadze. W 1995 roku został pierwszym japońskim wiolonczelistą, który nagrał 6 suit Bacha na wiolonczelę solo dla wytwórni Deutsche Harmonia Mundi. Za płytę z wiolonczelowymi koncertami Haydna, nagraną z belgijską orkiestrą La Petite Bande, otrzymał The Japanese Record Academy Award, a za nagranie wczesnych dzieł Beethovena został nagrodzony Diapason d’Or we Francji. W 2001 roku założył Orchestra Libera Classica skupiającą się na repertuarze klasycznym, szczególnie na utworach Józefa Haydna. Jako drygent współpracował z Arte dei Suonatori, Vietnam National Symphony Orchestra, Australian Brandenburg Orchestra, Nagoya Philharmonic oraz Yamagata Symphony. Prowadzi kursy mistrzowskie i jest profesorem nowo utworzonej klasy wiolonczeli barokowej w Królewskim Konserwatorium w Brukseli.

Natsumi Wakamatsu

skrzypce barokowe – Japonia

Natsumi Wakamatsu urodziła się w mieście Sendai. Studiowała grę na skrzypcach u Saburo Sumi oraz Toshiya Eto w Szkole Muzycznej Toho Gakuen, gdzie uzyskała dyplom. Po ukończeniu szkoły zaczęła grać także na skrzypcach barokowych. Wyjechała do Holandii, by studiować u Sigiswalda Kuijkena w Konserwatorium w Hadze. Już w czasach studiów została członkinią kilku orkiestr barokowych i klasycznych, między innymi Orkiestry XVIII Wieku oraz La Petite Bande. Obecnie jest koncertmistrzynią Bach Collegium Japan oraz Orchestra Libera Classica, a także stałą członkinią Orkiestry XVIII wieku. Natsumi Wakamatsu uczy gry na skrzypcach barokowych w Narodowym Uniwersytecie Sztuk Pięknych i Muzyki w Tokio. Jako solistka i kameralistka nagrywała utwory Haydna, Boccheriniego i Mozarta dla wytwórni płytowych BIS (Szwecja) oraz Arte dell’Arco (Japonia).

17

Kiyomi Suga

flet traverso – Japonia

Kiyomi Suga rozpoczęła naukę gry na flecie i flecie prostym w wieku 10 lat. Ukończyła wydział muzyki dawnej w Szkole Muzycznej Toho Gakuen w 1992 roku i kurs podyplomowy w roku 1994. Studia ukończyła z wyróżnieniem w Konserwatorium w Brukseli. W Europie regularnie współpracowała z belgijskimi orkiestrami La Petite Bande i Anima Eterna. Od czasu powrotu do Japonii w roku 2007 jest stałą członkinią Bach Collegium Japan i Orchestra Libera Classica. Regularnie gra także w różnych zespołach kameralnych. Wśród jej nagrań płytowych znajdują się koncerty fletowe Wolfganga Amadeusza Mozarta z Orchestra Libera Classica, 6 triów Józefa Haydna z Natsumi Wakamatsu (skrzypce) i Hidemim Suzuki (wiolonczela), wiele solowych partii w kantatach Jana Sebastiana Bacha z Bach Collegium Japan oraz prawie wszystkie symfoniczne nagrania Orchestra Libera Classica.

18

Les Ambassadeurs

Francja/Europa

Les Ambassadeurs i Alexis Kossenko stawiają sobie za cel realizację marzenia, by jedna europejska orkiestra potrafiła pogodzić grę na dawnych instrumentach z bardzo rozległym repertuarem.

Les Ambassadeurs pracują nad projektami poświęconymi muzyce Bacha, Rameau, Mozarta, Rossiniego, Stravinskiego i Debussiego. Szczególne znaczenie w planach artystycznych zespołu zajmuje odkrywanie tradycji Dresden Hofkapelle z pierwszej połowy XVIII wieku. Ta drezdeńska orkiestra uchodzi za najważniejszego protoplastę współczesnej orkiestry symfonicznej. To właśnie w Dreźnie, gdzie mieszały się ze sobą naturalnie wątki włoskie, francuskie, niemieckie i słowiańskie narodziła się estetyka „Gouts Réunis”, tak cenionych przez Telemanna.

Les Ambassadeurs rozpoczęli swoją działalność w roku 2010 od kameralnych koncertów w Palais des Beaux-Arts w Brukseli oraz w Auditorium du Louvre w Paryżu. W sezonie 2011-2012 wystąpią w Austrii, Francji, Polsce, Bułgarii, Słowenii i na Łotwie. W roku 2012 orkiestra ma w planach wykonanie swoich pierwszych nagrań płytowych.

Alexis Kossenko - dyrygent, flet traverso, flety proste - Francja

Ukończył Conservatoire National Supérieur de Musique (CNSM) de Paris oraz Konserwatorium Sweelincka w Amsterdamie. W roku 1995 zdobył I nagrodę na konkursie fletowym Lions Club, a w 2001 wyróżnienie na Concours Rampal. Od początku kariery zapraszany był do współpracy przez orkiestry symfoniczne. Występował z orkiestrami romantycznymi, pracował również z zespołami barokowymi i klasycznymi. Koncertuje jako solista i dyrygent z orkiestrami Holland Baroque Society oraz B'rock. Szczególnie blisko i intensywnie współpracuje z polską orkiestrą Arte dei Suonatori. Najnowszy projekt Alexisa Kossenki to międzynarodowa orkiestra Les Ambassadeurs.

Mélo die Ruvio -

Mając 6 lat, Mélo die Ruvio rozpoczęła naukę gry na flecie prostym i wstąpiła do chóru dziecięcego Sotto. W 2003 roku, po uzyskaniu dyplomu z filologii hiszpańskiej, wstąpiła do Konserwatorium w Paryżu. Tam zdobyła dyplom ze śpiewu w trzy lata później. W 2009 roku debiutowała w operze Mozarta, w partii Trzeciej Damy w Zaczarowanym flecie pod dyktando Joëla Suhubiette na Festiwalu w Saint-Céré i w Operze w Massy. Mélo die Ruvio śpiewa również w oratoriach: Via Crucis Liszta, Mesjasz Haendla, Requiem ai Nieszpory uroczyste Mozarta, Elias Mendelssohna, Pasja według św. Jana Bacha, Stabat Mater Pergolesiego. Ostatnio ukazała się płyta Concert chez la Reine, którą nagrała wspólnie z zespołem Les Ombres dla wytwórni Ambronay Editions.

Anna Reinhold -

Po uzyskaniu dyplomu Konserwatorium Muzycznego w Paryżu w 2010 roku Anna Reinhold poznała Kennetha Weissa, dzięki któremu odkryła muzykę barokową. W 2007 roku studiowała u Claudii Viski i Waltera Moore'a na Uniwersytecie w Wiedniu. Anna Reinhold śpiewa partie solowe w kantatach (pod kierunkiem Sigiswalda Kuijkena) i Magnificat Bacha, Te Deum Charpentiera, Requiem i Wielkiej Mszy Mozarta, l'Office Maurice'a Ohary (pod kier. R. Hayrabédiana). W obecnym sezonie jest członkinią zespołu Le Jardin des Voix; ponadto wykonywać będzie rolę Cybèle w operze Atys Lully'ego w Wersalu i Nowym Jorku pod dyktando Williama Christiego.

Arnaud Richard -

W 2000 roku ukończył z najwyższym wyróżnieniem Konserwatorium w Caen w klasie Luca Coadou. Kontynuował studia u Alaina Bueta. Dotychczasowe nagrania Arnauda Richarda to między innymi Les grands motets Pierre'a Roberta, Soleils Baroques Rossiego z Les paladins i Jérômem Corrésem. Nagrał także płyty DVD z operami Mieszczanin szlachcicem Molièra i Lully'ego pod dyktando Vincenta Dumestr'a oraz Cadmus et Hermione Lully'ego z Le Poème Harmonique. Jako solista występował między innymi z Les Musiciens du Paradis (kier. Alain Buet), Ensemble Pierre Robert (kier. Frédéric Désenclos), Pygmalion (kier. Raphaël Pichon), Le Poème Harmonique (kier. Vincent Dumestre). Daje również recitale pieśni i piosenki francuskiej z akompaniamentem pianisty Xaviera Leroux.

Sabine Devieilhe -

Sabine Devieilhe, po ukończeniu nauki gry na wiolonczeli i studiach muzykologicznych w 2007 roku, wstąpiła do Konserwatorium Muzycznego w Paryżu, do klasy śpiewu prowadzonej przez Pierre'a Mervanta.

W sezonie 2010-2011 śpiewała partię Lauretty w operze Gianni Schicchi w Operze Bastylia; dawała koncerty pod kierunkiem Jeana-Claude'a Malgoire'a, występowała w operze Dziecko i czary z Francuską Orkiestrą Narodową pod kierunkiem Davida Leviego, a latem 2011 w tej samej operze wystawionej we współpracy z Anne le Bozec i Vincentem Vittozem. Na koncertach planuje wykonywać utwory Scarlatti'ego z B'Rock Barockorkest, Kantaty Bacha z Holland Symfonia, programy z utworami Błowa i Charpentiera wraz z Les Arts Florissants.

Nicholas Mulroy -

Nicholas Mulroy urodził się w Liverpoolu; studiował języki nowożytny na Uniwersytecie w Cambridge, a następnie śpiew w Królewskiej Akademii Muzycznej w Londynie. Wśród partii, które ostatnio wykonywał należy wymienić m.in. Septimiusa w Theodorze Haendla (kier. Trevor Pinnock), Ewangelistę w Oratorium na Boże Narodzenie Bacha w Londynie (kier. sir John Eliot Gardiner) i Arycja w Théâtre du Capitol w Tuluzie (kier. Emmanuelle Haim).

Plany Nicholasa Mulroya między innymi obejmują wykonanie Siedmiu Sonetów Michała Anioła Brittena i La Bonne Chanson Faurégo na Festiwalu w Lichfield, nagranie Nieszporów 1610 Monteverdiego z Edwardem Higginbottomem i zespołem Charivari Agréable oraz tournée z Pasją wg św. Jana Bacha wraz z Markiem Minkowskim.

Zefira Valova - skrzypce - Bułgaria

Zefira Valova urodziła się w Sofii i tam od wczesnych lat uczyła się gry na skrzypcach. W 2006 roku otrzymała dyplom Narodowej Akademii Muzycznej w Sofii. Występowała jako solistka z Sofijską Akademicką Orkiestrą Symfoniczną, Orkiestrą Radia Classic FM, Orkiestrą Kameralną Orpheus oraz z Ars Barocca Ensemble. Dokonała nagrań utworów Vivaldiego i Telemanna z dla wytwórni Brilliant Classica, Channel Calssics oraz Alpha. Obecnie gra między innymi z orkiestrami Holland Baroque Society, La Chambre Philharmonique, Ensemble Matheus, Arte dei Suonatori. W 2009 roku została laureatką w konkursie holenderskiej fundacji Jumpstart Junior, której idea jest wypożyczanie instrumentów historycznych młodym muzykom.

19

Génération Baroque

Studio opery barokowej przy Le Parlement de Musique – Francja/Europa

Zespół powstał w 1999 roku z zamiarem wykonywania repertuaru orkiestrowego XVII i XVIII wieku. Muzycy grają na instrumentach oryginalnych bądź ich kopiach. Starają się przy tym czynić użytek z możliwie szerokiej wiedzy praktycznej, teoretycznej, historycznej i estetycznej. Il Tempio Armonico dąży do odtworzenia oryginalnego brzmienia muzyki i jej naturalnej żywiołowości.

Wśród wykonawców, z którymi współpracowała orkiestra, znajdują się: Ton Koopman, Roberta Invernizzi, Gabriele Cassone, Angelo Manzotti, Emma Kirkby, Martin Oro, a także Coro Nacional de España.

Il Tempio Armonico odkrył dla współczesności wielkiego, a niemal zupełnie zapomnianego muzyka z Werony – Evarista Felice Dall'Abaco (1675-1742). Zespół wielokrotnie wykonywał na koncertach, a następnie nagrał wszystkie dzieła instrumentalne tego twórcy. W 2003 roku ukazała się płyta „Concerti a Quatro da chiesa (op. II)” wydana w Austrii przez ORF, w 2006 roku płyta „Concerti a più instrumenti (op. V)” wyprodukowana dzięki pomocy Masi Foundation i wydana przez wytwórnię Stradivarius, a w roku 2008 ukazała się trzecia płyta „Concerti a più instrumenti (op. VI)” (Stradivarius). W roku 2010 zespół wydał płytę zawierającą słynne „Cztery pory roku” A. Vivaldiego, nagrane w wersji kameralnej.

Martin Gester

dyrygent, klawesyn – Francja

Ciekawość, która każe przypominać dzieła zapomniane i nieustająco badać stereotypy, a także inspiracje muzyką tradycyjną, tańcem i sztuką sceniczną – oto niektóre cechy, charakteryzujące styl i interpretacje Martina Gester.

Kiedy w roku 1990, w Strasburgu, stworzył Le Parlement de Musique – zespół o zmiennym składzie, który jest raczej laboratorium niż instrumentem popularyzacji muzyki – miał już za sobą lata studiów literackich i muzycznych. Był kolejno śpiewakiem chóralnym, organistą i improwizatorem, kierownikiem chóru, badaczem i nauczycielem uniwersyteckim.

Z zespołem Le Parlement de Musique dokonał ponad czterdziestu nagrań płytowych oraz występował w prestiżowych salach koncertowych na czterech kontynentach. Dyrygował również innymi zespołami, między innymi New York Collegium, Collegium Vocale Gent, La Chapelle Royale, De Nederlandse Bachvereniging. Występuje również jako solista oraz kameralista, grając na klawesynie i pianoforte.

Martin Gester jest profesorem w Konserwatorium w Strasburgu. W ostatnim okresie stworzył Génération Baroque i Atelier Lyrique – swego rodzaju warsztaty artystyczne, których sesje poświęcone są pracy z młodymi wykonawcami nad muzyką oratoryjną i operową epoki baroku i klasycyzmu.

22

European Union Baroque Orchestra

Wielka Brytania/Europa

Co roku EUBO zaprasza na przesłuchania ok. 100 utalentowanych młodych muzyków barokowych z całej Europy. 25 najlepszych kandydatów spędza ze sobą 6 miesięcy, ćwicząc, podróżując i grając na całym świecie pod kierownictwem czołowych wykonawców muzyki dawnej. Pod koniec każdego roku muzycy EUBO trafiają do profesjonalnego świata muzyki dawnej i cały proces rozpoczyna się na nowo.

EUBO została założona w 1985 roku i od tego czasu zagrała koncerty w 53 różnych krajach jako Ambasador Unii Europejskiej. W 2008 roku EUBO stała się rezydentem w Echternach, najstarszym mieście Luksemburga. Od tego czasu orkiestra zorganizowała tam wiele swoich projektów, które odbywają się pod patronatem miasta Echternach w Centrum Kultury Trifolion. Tworzenie idealnych warunków do praktycznego kształcenia młodych talentów w ramach EUBO jest kosztownym przedsięwzięciem i tylko dzięki finansowaniu z Komisji Europejskiej (w ramach programu Kultura UE), lojalnemu wsparciu miasta Echternach, partnerom, firmom i przyjaciółom oraz EUBO Development Trust, ten unikalny projekt nadal funkcjonuje, z korzyścią dla wykonawców i publiczności.

Lars Ulrik Mortensen

dyrygent, klawesyn – Dania

Jako dziecko śpiewał w Chórze Chłopięcym Radia Duńskiego i uczęszczał do gimnazjum muzycznego. Kiedy rozpoczął studia muzykologiczne na uniwersytecie, natknął się na książkę o angielskiej muzyce wirginalowej. Lektura doprowadziła go do klawesynu. Najpierw studiował w Królewskiej Akademii Muzycznej w Kopenhadze, później u Trevora Pinnocka w Londynie. W 2004 roku został dyrektorem artystycznym European Union Baroque Orchestra. Jest jednocześnie dyrektorem artystycznym orkiestry Concerto Copenhagen. Oprócz pracy ze swoimi orkiestrami, występuje często jako gościnny dyrygent, solista lub muzyk kameralny w Europie, Stanach Zjednoczonych, Meksyku, Ameryce Południowej, Japonii i Australii. Lars Ulrik nagrał kilkadziesiąt płyt, spośród których wiele uzyskało międzynarodowe wyróżnienia. W roku 2008 został członkiem Szwedzkiej Królewskiej Akademii Muzyki.

Huw Daniel

skrzypce – Wielka Brytania/Walia

Huw Daniel był uczniem szkół Ysgol Gymraeg Castell-nedd i Ysgol Gyfun Ystalyfera w południowej Walii, a następnie studiował grę na organach w Robinson College w Cambridge. Studia ukończył z wyróżnieniem w roku 2001. Później przez 2 lata studiował w Royal Academy of Music, ucząc się gry na skrzypcach barokowych i na skrzypcach współczesnych. W 2004 roku Huw był członkiem European Union Baroque Orchestra. Muzycy tworzący EUBO w tej edycji postanowili kontynuować wspólną pracę i założyli orkiestrę Harmony of Nations. Huw jest członkiem The Irish Baroque Orchestra i The English Concert; gra również między innymi z The Sixteen, London Handel Orchestra, Retrospect Ensemble. Jako lider regularnie pracuje z Orquestra Barroca Casa da Música z portugalskiego Porto, Harmony of Nations oraz z English Touring Opera. Gra na skrzypcach Alessandro Mezzadriego z 1720 roku, wypożyczonych z Jumpstart Junior Foundation.

23

Maria Keohane

sopran – Szwecja

W szkole uczyła się gry na skrzypcach, lecz wielka miłość do zwierząt sprawiła, że skrzypce porzuciła dla weterynarii. Dość późno, bo dopiero w wieku 22 lat, spotkała na swej drodze nauczycielkę śpiewu, która usłyszawszy głos młodego weterynarza, namówiła Marię do nauki śpiewu. Do dzisiaj Keohane w miarę możliwości łączy swoje dwie życiowe pasje. Maria wykonuje z powodzeniem muzykę wokalną wszystkich gatunków – od muzyki kameralnej przez oratoria do oper epoki baroku przez klasycyzm, romantyzm do utworów komponowanych współcześnie. Chętnie śpiewa także skandynawską muzykę ludową. W czasie swych artystycznych peregrynacji odwiedziła już sceny koncertowe w Anglii, we Włoszech, Francji, na Ukrainie, w Libanie, Stanach Zjednoczonych i Nowej Zelandii. Maria Keohane współpracuje regularnie z Ricercar Consort, Holland Baroque Society, Arte dei Suonatori, The Netherlands Bach Society i European Baroque Orchestra.

Al Ayre Español

Hiszpania

Zespół Al Ayre Español został założony w 1988 roku przez Eduarda Lópeza Banzo. Jego celem artystycznym było przeciwstawienie się utrwalonym stereotypom dotyczącym wykonywania hiszpańskiej muzyki barokowej. Nazwa zespołu pochodzi od utworu „Fugue of the Calanda” autorstwa gitarzysty i kompozytora Gaspara Sanza. Z biegiem czasu Al Ayre Español zyskał nie tylko światową popularność, ale stał się także wyrazicielem pewnej filozofii wykonawstwa muzycznego, która proponuje praktyczną interpretację myśli Gaspara Sanza. W roku 2004 konsekwencja w praktycznej realizacji tej filozofii została wyróżniona Spanish National Music Prize. Al Ayre Español występował na wielu prestiżowych scenach, między innymi: Concertgebouw w Amsterdamie, Musikverein i Konzerthaus w Wiedniu, Tonhalle w Düsseldorfie, Konzerthaus w Berlinie, Théâtre des Champs Elysées oraz Cité de la Musique w Paryżu, Laeiszhalle w Hamburgu, Palais des Beaux Arts w Brukseli, Arsenal w Metz, Fundação Calouste Gulbenkian w Lizbonie, Teatro Olimpico w Rzymie. Zespół rezyduje na stałe w Auditorio de Zaragoza.

Telefonica

IQE

GOBIERNO DE ARAGON
Departamento de Educación,
Universidad, Cultura y Deporte

Eduardo López Banzo

dyrygent, klawesyn - Hiszpania

Eduardo López Banzo urodził się w 1961 roku w Saragossie. Studiował grę na klawesynie i we wszystkich swoich produkcjach, także orkiestrowych, stara się uzyskać tak charakterystyczne dla klawesynu połączenie subtelności i interpretacyjnej elastyczności. Jego podejście do muzyki zespołowej sprawdza się nie tylko w projektach realizowanych z własną formacją, ale także we współpracy z orkiestrami, z którymi występuje jako dyrygent gościnny. Do tego grona należą między innymi orkiestry symfoniczne z Teneryfy, Galicji, Madrytu, oraz zespoły muzyki dawnej: New York Collegium, Philharmonia Baroque Orchestra, B'Rock i Arte dei Suonatori.

Eduardo López Banzo uchodzi za jednego z najwybitniejszych współczesnych interpretatorów muzyki operowej J. F. Haendla. W 1988 roku założył Al Ayre Español i został nagrodzony Spanish National Music Prize w roku 2004. Nagrał wiele płyt, między innymi dla Deutsche Harmonia Mundi, Harmonia Mundi France, Ambrosie oraz Challenge Records.

María Espada

sopran - Hiszpania

María Espada urodziła się w Méridzie w Hiszpanii, gdzie studiowała śpiew u Marianny You Chi. Ukończyła też studia wokalne w konserwatorium w Madrycie oraz studia podyplomowe u Alfredo Krausa w Akademii Muzycznej „Reina Sofía”.

Współpracowała z wieloma znanymi orkiestrami, między innymi z Venice Baroque Orchestra, Il Giardino Armonico, Orchestra of the 18th Century, L'Orfeo Baroque Orchestra, Netherlands Radio Chamber Philharmonic. Nagrywała między innymi dla Harmonia Mundi, Naxos, Glossa i Challenge Classics.

Co to jest muzyka dawna?

W wielkim repertuarze muzycznym, który powstawał w średniowieczu, renesansie, baroku i klasycyzmie, są dzieła należące nieodwołalnie do przeszłości i są takie, które noszą w sobie potencjał ponadczasowości. Nie „ponadczasowości” rozumianej banalnie, która sprawia, że podobają się i zachwycają dzisiaj tak samo jak kiedyś, ale „ponadczasowości”, która ich przynależność do przeszłości w pewien sposób osłabia, może nawet niweluje. Zastanawiająca to zdolność do bycia czymś przeszłym, a jednocześnie jak najbardziej współczesnym.

Poezja i muzyka mają wszelkie właściwości rzeczy historycznej. Tak nie mówi się i nie śpiewa przecież dzisiaj o uczuciach. Coś w międzyczasie się wydarzyło. Literatura i humanistyka (ale też biologia, chemia, fizyka, medycyna, psychologia) otworzyły nam oczy na tajemnice ludzkiego życia, odsłoniły rejony duszy, których istnienie może i przeczuwano, ale mówić o nich potrafiąco wyłącznie w sposób metaforyczny i alegoryczny. O świecie zaczęliśmy myśleć w sposób bardziej dosłowny i wprost.

A jednak ta kulturowa ewolucja nie zbudowała pomiędzy nami a naszą przeszłością muru nie do przeskoczenia. Przeciwnie, pozwoliła nam w języku przeszłości wypatrzeć dużo większą głębię i dużo większą mądrość, dużo większą przenikliwość i dużo większą świadomość. Ludzki świat odarty z tego, co przypadkowe i drugorzędne, okazał się continuum, czymś na swym poziomie fundamentalnym niezmiennym. Epoki zmieniają nasze optyki, ale to nic wobec prawdy o życiu z jego bolesno-radosnym początkiem i jego bolesno-wyciszającym końcem, no i oczywiście z jego nie-wiadomo-dokąd-wiodącym środkiem.

Gdzieś na samym dnie, gdzieś u podstaw, toczy się w lekko zdystansowanym i obojętnym na cywilizacyjne zmiany utajeniu, odrobinę świadome, choć z reguły nieświadome, poszukiwanie harmonii ze światem i sobą samym. Wyobrażam sobie tę sferę jako kulturowy mikrokosmos, pajęczynę strun, które trzeba poruszyć zgodnie z ich predyspozycjami, stosownie do reguł życiowych artykulacji i frazowań.

Struny najważniejsze to struny odwieczne, ale obok nich w poszczególnych chórach pojawiają się struny dodawane przez kolejno następujące po sobie epoki. To właśnie noszone przez każdego z nas dziedzictwo przeszłości. Które z dodawanych strun staną się u Ciebie i u mnie ważniejsze niż inne i dlaczego – kto to wie? Jedno wydaje mi się pewne – jeśli te struny są w nas, to najzupełniej współczesną harmonię wewnętrzną uzyskamy tylko wtedy, gdy najpierw je w sobie odnajdziemy, a później poruszymy. Bez fałszu i bez wstydu. Z otwartością na wszystko, co może temu służyć i co może się do tego przyczynić. Czy jest nowe, czy stare, czy nowoczesne, czy staroświeckie.

Cezary Zych

Co zrobić z koncertowym przeżyciem?

To bardzo dokuczliwe doznanie i zna je, niestety, każdy meloman. Pojawia się, gdy powoli opuszczamy miejsce, w którym odbywał się koncert. Czasami nadlatuje jeszcze w czasie muzycznej uczty, gdy uświadomimy sobie, że nieubłaganie zbliża się ona do końca. Towarzyszy nam euforia połączona z żalem, zachwyty przegryziony smutkiem, chęć podzielenia się z kimś świeżymi wrażeniami pomieszana ze zniechęcającym poczuciem, że słowa zagłuszą brzmiającą wciąż w nas muzykę i wytłumią emocje, z którymi wcale nie chcemy się rozstać. Pełnia ociera się o pustkę. Przeżycie zaczyna być ciężarem. Nie chcemy się z nim rozstać, ale nie wiemy, co z nim zrobić.

Niektórzy z nas po prostu milczą, licząc na utrwalającą moc ciszy. Inni wdają się w małe bezsensowne rozmówki, by nie zamknąć w stereotypowej sieci pojęć, tego co – jak w tej chwili sądzą – w pojęcia nie da się zamknąć. Inni jeszcze, ruszając z zatłoczonego parkingu, zamiast rozglądać się uważnie wokół siebie, włączają radia i odtwarzają, w daremnej próbie znalezienia czegoś, co reanimuje obumarły już dźwięk.

W takiej chwili jesteśmy gotowi do buntu przeciw upływowi czasu. Skończyło się coś, co nie powinno się nigdy skończyć. Oddala się coś, co przecież mogłoby trwać bez szkody dla kogokolwiek. Czysto estetyczne, może nawet rozrywkowe, przeżycie staje się poważnym doświadczeniem egzystencjalnym, tym silniejszym, im ważniejszą rolę w naszym życiu odgrywa sztuka.

Muzyka wyrywa słuchacza z życiowej rutyny i to niewinne zdarzenie stawia nas nagle wobec pytań, od których może właśnie chcieliśmy uciec, o których chcieliśmy zapomnieć, których dręczącej sile chcieliśmy się oprzeć. Wybierając się na koncert, o tej jego możliwej konsekwencji nie myślimy i nie bierzemy jej pod uwagę. Oczekujemy czegoś, co nas poruszy, co przeżyjemy mocno tu i teraz, co może doda nam energii na jakiś czas. Nie chcemy jednak niczego, co tę energię nam odbierze albo skieruje na zgoła nieoczekiwane tory. Godzimy się na silne doznania, wręcz ich poszukujemy, ale nie chcemy żadnych egzystencjalnych wstrząsów, żadnych wzmocnień wątpliwości, żadnego dyskomfortu, żadnego cierpienia, żadnego niespełnienia i żadnej tęsknoty.

Muzyka nie pozwala nam zapominać o tym, co najważniejsze. Zwabia nas podstępnie pod pozorem zapomnienia i zaskakuje przypomnieniem. Rozbraja nasz ochronny, emocjonalny pancerz i uderza w najczulsze miejsca. Jest w tym jakaś perwersja, ale też bezkompromisowość w tępieniu pozorów. W ogarniającym nas pokoncertowym smutku kryje się żal za uciekającą chwilą prawdy o nas samych, tęsknota do nas samych – wyzwolonych z codziennych ról, codziennych rytuałów, codziennych kłamstw.

Cezary Zych

**UWAGA
NA
KULTURĘ!**

Krajowy Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011

uwaganakulture.pl

organizatorzy:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej
www.ms.gov.pl

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

mecenasi prezydencji:

Bank Polski

Praktyczne rozwiązania

organizatorzy lokalni:

POZnań*
*Miasto Krowczyce

współfinansuje:

partnerzy lokalni:

gazeta
ARTYSTYCZNA

ams

TVP POZNAŃ

Polskie Radio
Program 2

iks